

Това чъха всички предстоѧши,

Царь и Папа, и що беха въ цркви.

И ѿ страха на земля паднаха,

И, гдъ помилвай, дъмаха.

И по това пакъ гласъ рече другъ:

„Въ петокъ оутро ще члвѣкъ Бжий

„Со своегѡ тѣла да излѣзне.

„Тражите го да къ Бгъ припадне,

„Да принесе за градъ вашъ мѣтвъ,

„И за всички смиренни јертьвъ.“

И прилежнѡ вси разпитваха,

И по римъ всекаде тражиха:

Но никакъ не можа д' испытатъ,

Ни Бжия члвѣка найдатъ.

Зато паки доидоха оу црковъ

На бдѣнїе въ вечерь оу четвртокъ,

Царь и Папа со всичко сщенство,

И римскаго Народа множество.

И съ пѣнїе всичка ношъ минаха,

И Бгъ се оусердиши молиха,

Да имъ ѹви тога оугодника,

Праведнаго Бжия члвѣка.

Кога беше оу петокъ то оутро,

И стый се разлагъ ѿ тѣло.

И гласъ въ той часъ ѿ Олтарѧ чъзе,

И народъ такъ известисе: